

Folk, jeg sluttede mig til bengang, de virkelige, videregaaende Frihedsmænd, aldrig have tænkt paa, at Nogen skulde berøves nogen og den vigtigste af sine borgerlige Rettigheder, fordi han ikke hørte til et bestemt Krosfund. Men skulde det vise sig, at en saadan Fortolkning nødvendig maa respekteres af de Bekommende, veed jeg virkelig ikke anden Udvei, end at vi maa have en Grundlovsforandring; thi ellers er der ikke Religionsfrihed og ikke fuld Nødvelse af borgerlige Rettigheder her i Landet for hver Mand, der overhovedet efter Grundloven er valgbar til Folkethinget. Men, som sagt, der kan jo maaste fra den høitærede Minister komme nogle nærmere Ytringer desargaende, og derfor skal jeg ikke videre indlade mig derpaa. Jeg har kun udtalt dette, fordi jeg paa ingen Maade vil indrømme, at den Modstand, der har været reist mod nogle Forslag, der have været forelagte angaaende den omtalte Edfæstelse, skulde kunne fortolkes saaledes, at den, der ikke var med der, var en Hjende af, at der skulde være fuld Religionsfrihed og fulde borgerlige Rettigheder for hver hæderlig Mand i Landet. Det vil jeg ikke være med til at indrømme. Min Stemmegivning maa ikke fortolkes, som om jeg var med paa det Sæt, og jeg har derfor villet udtale mig ganske bestemt her i dette Dieblift.

Tauber: Efter min Opfattelse have de ærede Medlemmer, som have indbragt dette Lovforslag, gjort Folkethinget en daarlig Tjeneste derved, navnlig fordi de have indbragt det som et Lovforslag. Den Sag, det her dreier sig om, vedrører nemlig strengt taget hverken Landstinget eller Regjeringen. Det er Folkethingets egen Sag, over hvilken det ikke skal gjøre nogen Andre end os selv til Dommere eller Meddommere. De ville ikke kunne paaberaabe sig nogen Bestemmelse i Grundloven, som giver enten Regjering eller Landsting nogen som helst Ret til at indvirke paa, om de Mænd, der vælges til Folkethinget, skulle have Sæde i dette Thing eller ei, og det ville de faae, dersom man vil lægge denne Sag i deres Hænder. Ligesaalidt som Regjeringen og Landstinget kan indvirke Noget paa, om vi skulle godkjende eller ikke godkjende de valgte Medlemmers Valg, hvilket jo udtrykkelig er forbeholdt Folkethinget ved Grundloven, ligesaalidt hjemles der i Grundloven nogen som helst Adkomst for de øvrige Statsmagter til at indvirke paa, under hvilken Form Folkethinget vil lade sine Medlemmer aflægge Eden. Det har for mig som vistnok for alle de Tilstedeværende været af meget stor Interesse at høre den Maade, hvorpaa den høitærede Mand, som for Diebliffet er Justitsminister, opfatter dette Spørgsmaal; men

hvorledes den meget ærede Justitsminister som saadan opfatter Spørgsmaalet, er aldeles uden Interesse for mig, og det har ikke den ringeste Indvirkning paa min Stilling til Sagen, hvilke Anskuelser Regjeringen gennem den ordførende Minister udtaler. Det tror jeg, vi maa holde for Die, at det ikke er en Lovsag, men en indre Thingsag, og fra dette Synspunkt maa denne Sag behandles. Derfor vilde jeg ønske, at de ærede Medlemmer ikke havde indbragt denne Sag under den Form; men hvis de endelig vilde have stillet Forslag af den Art, at de da havde indbragt det under Form af Forslag til Forretningsordenen, paa samme Maade som det Forslag, der er indbragt fra nogle andre ærede Medlemmer her i Thinget. Det kan ganske vist have sin Betydning, dersom Folkethinget og Landstinget følger den samme Regel med Hensyn til Edsafleggelsen, og jeg vilde ogsaa betragte det som ønskeligt, at de gjøre det; men nogen Nødvendighed derfor er der ikke tilstede. Jeg kan være enig med det ærede Medlem for Presto Amts 6te Valgkreds (Boisen), naar han yttrede i Formiddags, at det maatte være en Sag til Forhandling mellem Thingets Formænd, forsaavidt som det vilde være ønskeligt, at de ærede Formænd i saadanne Tilfelde vilde forhandle sammen og søge at komme til at opnaa Overensstemmelse om de Regler, som der vil være at følge, eller som de selv ville følge eller foranledige, at de respektive Thing fulgte. Det kunde jeg anse for ønskeligt, at man ikke i den ene Del af denne Bygning følger den ene Fremgangsmaade, i den anden Del den anden; men nogen Nødvendighed eksisterer der ikke, og Folkethinget har ligesaalidt Forpligtelse til at spørge Landstinget derom som f. Ex. Landstinget har Forpligtelse til at spørge Folkethinget om, hvorvidt et Medlem, der var kommen i den Situation, at han ikke længere havde Bolig i sin Valgkreds, kunde være eller ikke kunde være Medlem af Landstinget. Det var et Spørgsmaal, som Landstinget afgjorde paa egen Haand. Jeg er ikke berettiget til at bestride Landstingets Ret i saa Henseende, skjøndt jeg kan være nok saa uenig med Thinget i den Maade, hvorpaa det afgjorde Sagen, men paa samme Maade maa dette Spørgsmaal her betragtes som et indre Spørgsmaal for Folkethinget — Hvad nu selve Maaden, hvorpaa de Herrer have foreslaet, at Eden skal aflægges, angaar, og hvad desuden det Spørgsmaal angaar, hvorvidt det overhovedet er fornødent at fastsætte Regler i saa Henseende, saa kan jeg kun beklage, at denne Sag nu atter for tredje Gang kommer paa Bane, skjøndt Anledningen forekommer mig at være temmelig ringe. Det hele Spørgsmaal, der har givet Anledning til denne Sag, har ikke for mig en saadan Betydning, som man fra forskellige Sider